

DANIEL G ANDÚJAR**El gat de Schrödinger.****La superposició d'estats i la paradoxa de l'observador.**

20.04.18 > 22.06.18

Inauguració: divendres 20.04.18 a les 19 h

Amb un programa que reflecteix la multiplicitat dels diferents usos atorgats a les imatges, així com a l'anàlisi del seu propi llenguatge, àngels barcelona es complau a presentar el nou treball de Daniel G Andújar amb el qual s'investiguen les relacions socials i de poder posant de manifest les desigualtats i debats que es generen a partir d'allò fingit i la realitat.

A través dels seus projectes, que poden adoptar formats tan variats com la creació de corporacions fictícies (*Technologies to the people*, 1999) fins a instal·lacions en espais urbans reservats a la publicitat, des de fa més de 25 anys, Daniel G Andújar posa de manifest els secrets creats pels mitjans digitals (el món virtual) i allò que emergeix naturalment de l'espai públic (el món no virtual).

Amb *El Gat de Schrödinger* Daniel G Andújar aborda la nostra incapacitat de navegar per un paisatge visual absolutament contaminat. En l'actualitat la informació està sent dipositada en contenidors que es situen en un nou pla proper a l'espai públic, encara que ara estigui deslocalitzat, descentralitzat i dotat de gran visibilitat i accessibilitat. Aquest fet ens fa traçar estratègies de simplificació que limiten la nostra capacitat d'observació i comprensió.

Vivim en un món transparent, i ara tot pot ser transformat en dades que podem manipular, transferir i controlar. Ens recolzem en l'ortopèdia de les seves xifres, busquem respostes precisament aquí on tot és norma i submissió, amb la certesa que el nou totalitarisme s'expressarà a través d'algoritmes i equacions. La tecnologia de la informació és un sistema absolut de control on cadascú és alhora vigilant i vigilat, emissor i receptor de continguts. Però també és cert que, si utilitzem estratègies que puguin apropar-se de les paradoxes, com la de Schrödinger (1), haurem de buscar una descripció fonamental de la natura a escales espacials petites, on s'aprecia com un mateix fenomen pot ser percebut de maneres diferents. Aquí trobem una porta d'accés. Per això, Daniel G Andújar realitza un estudi sobre algunes de les escultures de la ciutat de Barcelona que, com a elements visuals de l'espai públic, exerceixen una funció d'exemplaritat per al ciutadà, com és el cas de les escultures del període modernista les quals mostren a la dona com a objecte decoratiu, passiu, objecte lènguid, inactiu, i a l'home com a personatge d'acció, productiu i dirigent.

Aquest nou projecte qüestiona allò que pot ser apte per ser representat públicament, i allò que no pot ser-ho, així com els cànons que s'han de seguir perquè una escultura arribi a ser l'adequada per a l'ús públic (materials, postures, posició ...). Per a això, amb els seus esbossos i models a escala reduïda d'escultures, creats amb una impressora en 3D, l'autor s'apropia d'escultures ja existents a la ciutat de Barcelona i ens suggereix propostes utòpiques o il·lusòries d'allò que pot representar la "condició d'exemplaritat" en l'espai urbà.

Daniel G Andújar ens planteja models alternatius d'escultures públiques als que canvia el gènere, els materials, els colors o les postures: personatges del període de la Transició (75-78) a Barcelona, com l'Ocaña, la prostituta, el turista, l'escultura trobada al MNAC del milicià per a ser exposada al Pavelló Republicà de 1937, o la del personatge polític armat amb un maletí i el qual representa el cas del cobrament de comissions il·legals .

A través d'una sèrie de fotografies que suggereixen una certa ambigüitat estètica, preses recentment al centre de Barcelona, Andújar fa referència a la transformació que ha patit la ciutat i concretament el barri del Raval des dels anys 80 (al qual durant l'època del franquisme se l'anomenava el Barri Xinès, o del Districte 5è) amb la re-aparició del tràfic de drogues i els narco-pisos. I contraposa aquestes imatges amb altres que fan referència als moviments socials que van sorgir a partir del 15-M i per als quals l'ocupació de l'espai públic era un referent clau.

Amb la sèrie de treballs videogràfics en exposició, l'artista qüestiona la ciutat contemporània com l'espai públic que els ciutadans poden apropiarse de maneres molt diverses i que actua com a mecanisme de descomposició en què es materialitza el costat més ferotge del capitalisme. Aquesta apropiació s'exemplifica a través de la gentrificació dels barris, provocada pel turisme massiu, fins a l'ocupació d'edificis, passant pel flux incessant de persones que entren i surten de ciutats globals. Unes ciutats cada vegada més poblades tot i les promeses utòpiques post-fordistes, en què les poblacions es distribuïrien més equitativament gràcies a la tecnologia. Tecnologia que fins i tot ell mateix utilitza per mostrar com el seu treball pot estructurar a través d'una estètica corporativa, utilitzant categories com ho fan els motors de recerca i creant així un mirall dels mateixos mecanismes utilitzats per la societat de la informació contemporània.

(1) Es tracta d'un conegut experiment imaginari concebut pel físic austríac Edwin Schrödinger el 1935 segons el qual un gat està tancat en una caixa que conté, a més de l'animal, un àtom radioactiu, un comptador Geiger i una ampolla de cianur. El contingut cau en una galleda amb àcid cada vegada que el comptador Geiger detecta l'emissió de partícules radioactives. Si s'emeta la partícula, el detector trencarà l'ampolla i el gat morirà. Si no s'emeta, l'ampolla seguirà intacta i el gat viurà. La probabilitat que el gat romangui amb vida és del 50%. Només obrint la caixa podríem esbrinar què li ha passat al gat, però mentrestant aquest romandrà "viu i mort alhora". És una forma d'expressar un concepte fonamental de la física quàntica: la dualitat ona-partícula, que fa, per exemple, que l'electró sigui partícula i ona a la vegada fins que ho observem.

BIO | Daniel G Andújar (Almoradí, Alicante, 1966). Artista visual, teòric i activista. Viu i treballa a Barcelona. Els seus projectes es plantegen al voltant de qüestions sobre la democràcia i la desigualtat en la societat de la informació. Mitjançant la ironia, qüestiona com l'ús de les noves tecnologies ens afecta, transformant la nostra experiència quotidiana, i critica la voluntat de control que amaguen darrere la seva aparent transparència. El seu treball s'ha presentat en museus, institucions culturals i esdeveniments internacionals a tot el món.

Entre els seus projectes més recents trobem *Els Desastres de la Guerra*. Cavall de Troia el qual va participar a la dOCUMENTA 14 d'Atenes i Kassel (2017) i va ser presentat al Centre del Carme de València (2018). El 2015 va tenir lloc l'exposició *Sistema Operatiu* al Museu Reina Sofia de Madrid, on es reunien els seus projectes més recents, al costat de treballs anteriors mai exhibits abans a Espanya. En 2018 realitzarà exposicions individuals a la Fundació Suñol i el Palau de la Virreina a Barcelona, El Centre Cultural del Carme a València, i participarà en exposicions col·lectives com "50 Years after 50 Years of the Bauhaus 1968" al Württembergischer Kunstverein de Stuttgart.

Entre els seus treballs també trobem: *Technologies to The People*, (TTTP), un projecte que s'inicia en 1996. En aquest projecte ens fa prendre consciència de la realitat que ens envolta, investiga les infraestructures materials i immaterials de la nostra societat pel que fa a la democràcia, la política, l'economia, la cultura, el coneixement i moltes altres coses amb les seves col·leccions d'obres distribuïdes gratuïtament -*Photo Collection* (1997), *Video Collection* (1998) i *Net Art Classics Collection* (1999) -, les quals qüestionen ja en aquesta època la idea de propietat material i intel·lectual

Una tercera àrea conceptual la constituïren la creació de les anomenades pàgines e- (e-arco.org, e-manifesta.org, e-seoul.org, e-valencia.org, e-barcelona.org, e-sevilla.org, e-norte.org i e-madrid.org, entre d'altres) que s'han convertit en veritables plataformes de reflexió ciutadana vinculades a un àmbit cultural específic i a unes problemàtiques molt concretes.